

26.47x33.52	1	40	עמוד	ידיעות השרון - הרצליה	15.11.2013	39701127-0
הכפר הירוק קייטנות מחוננים - 90290						

קופץ לגובה

הוא נשלח לסבו וסבתו באוקראינה בגיל 4 בשל קשיים כלכליים של הוריו, מתקשה לדבר בעברית, מתגעגע לחברים ולמשפחה, אבל חדור מטר: להיות שחקן כדורסל מוביל • טל אדריי בן-ה-16, תלמיד האקדמיה לכדורסל ב"כפר הירוק", עלה לארץ לבדו עם חלום גדול ורצון לשינוי • "אני לומד כל יום משהו חדש, אבל עדיין קשה לי", הוא מודה בגילוי לב

אדריי. "הגעתי לפה ולא ידעתי כלום" | צילום: יונב עמרני

← הוא נולד בארץ, אך עבר לגור באוקראינה בגיל צעיר. לאחרונה, לאחר 11 שנה והרכה בשל אהבתו למשחק הכדורסל, חזר טל אדריי (16) לישראל והחל ללמוד מחדש את השפה העברית. כל זאת, על מנת להצליח בלימודי האקדמיה לכדורסל בכפר הירוק ולהגשים את החלום לשחק באופן מקצועי ולהפוך לשחקן כדורסל מוביל בארץ.

כשהיה קטן, מורה אדריי, הוא הנהה בכלל לשחק כדורסל, אולם לפני כשלוש שנים המליצה לו סבתו, עימה ועם סבו חי באוקראינה מאז ילדותו, לשחק כדורסל. אדריי, נער חסון המתנשא לגובה 1.89 מ', הקשיב לעצתה, אף שבינו לבין עצמו הוא מודה בצניעות אופיינית, שיחסית לשחקן כדורסל "אני יכול להיות יותר גבוה".

אדריי החל לשחק כדורסל בקבוצת הנוער של העיר אודסה באוקראינה, שהייתה לדבריו "קבוצה טובה" ואף הגיעה פעם אחת למקום הראשון ופעם אחת למקום השלישי באליפות הארצית. למרות זאת, בשלב מסוים החליטה העיר לסגור את הקבוצה ואדריי מצא את עצמו מתאמן לבדו, כשהוא רואה כיצד חלומו לשחק כדורסל באופן מקצועי הולך ומתרחק ממנו.

"אין לי מה לעשות באוקראינה" הוא אומר היום, "הרמה של הכדורסל לא גבוהה וגם מבחינה כלכלית, החיים לא היו כל כך טובים".

עברית שפה קשה

אדריי נולד בתל אביב לפני 16 שנה להורים טטיאנה (עוסקת בתיירות מרפא) וואדים (קבלן שיפוצים), שעלו לארץ שנים ספורות לפני כן. בגיל 4, כשהוא דובר עברית רצוף צה בלבד, נשלח לסבו ולסבתו באודסה, משום שהוריו התקשו לדאוג לו מבחינה כלכלית.

סבו וסבתו של אדריי לא דיברו עברית כלל ואדריי נאלץ ללמוד רוסית על מנת לתקשר איתם ועם חבריו. בשפה העברית, לעומת זאת, הוא אומר שכמעט ולא נאלץ להשתמש, למעט במסגרת לימודיו בבית ספר של חב"ד. לאחר סגירת הקבוצה באודסה, שוחח אדריי עם אמו שהציעה לו לחזור ארצה ולשחק כדורסל בישראל, כאשר את מחסום השפה הוא יהיה מסוגל לשבור, לדבריה, תוך שנה או שנתיים.

אדריי החליט לשמוע בעצתה ולפני כשנה עלה לישראל. זמן קצר לאחר מכן שמע על פתיחת המגמה ללימודי כדורסל (האקדמיה לכדורסל) בפנימיית "הכפר הירוק", אשר שיכת למחלקה לחינוך התיישבותי במשרד החינוך. אדריי שמע שלפתיחת התוכנית אחי ראוי יורם חרוש, מנהל קבוצת הצעירים של קבוצת הפועל תל אביב בכדורסל, והחליט מיד להירשם.

"לא שאלתי בכלל את ההורים, החלטתי פשוט להירשם לפנימייה", הוא אומר. "ידעתי שאני רוצה את זה".

כשאנחנו מדברים עם אדריי, דיבורו ישיר ובטוח והעברית שבפיו משלבת בחופשיות בין שפה תקנית לעגת סלנג האופיינית לבני גילו. יחד עם זאת, אדריי מודה שהשימוש בשפה קשה עבורו יותר מכפי שנראה לעין, במיוחד עבור תלמיד חדש בבית ספר ישראלי אשר עומד להיבחן בבחינות הבגרות של כיתה י"א. למעשה, כשהוא הגיע לישראל, ידע אדריי לכל היותר לומר "שלום, מה נשמע", והתקשה להבין אנשים אחרים כאשר פנו אליו.

"אני מכיר את כולם" אומר אדריי, בהתייחס לתלמידים העולים. "הם יודעים רוסית ויותר קל לדבר איתם. אחת התלמידות למדה איתי אפילו בבית הספר באודסה. נפגשנו בארץ שוב, במקרה, ולא הבנו מה כל אחד מאיתנו עושה פה. פתאום הרגשתי שאיכשהו אני עדיין באוקראינה".

כששואלים אותו מה ירצה לעשות בעתיד, אדריי משתתק. הוא מודה שחשב על גיוס לצה"ל, אך כעבור רגע מסתייג. "אני לא יודע מה לעשות", הוא אומר בלבטים עם עצמו. "באוקראינה אין צבא ואתה יכול להמשיך להתמקצע בכדורסל".

למרות זאת ולמרות החששות מהגיוס לצבא, הוא אינו רואה את עצמו שב לצמיתות לאוקראינה. "כשאני טס לשם, זה עבור סבא, סבתא והחברים, לי אין מה לעשות שם" הוא קובע, אם כי מודה כי גם בישראל הוא אינו יודע עדיין אם יעדיף להישאר. "אני מקווה לשחק פה בארץ ואם תהיה לי אפשרות, אז לטוס למקום אחר. אני לא יודע. אני אשחק איפה שיהיה לי טוב, איפה שיהיה לי עתיד. אני לא רוצה סתם להתאמן ואז שיגידו לי 'זהו, אתה יכול ללכת ונגמר העסק'. אני רוצה להיות במקום כזה שהמאמן מקדיש לך זמן, מקדם אותך ושם לב אליך ולא רק לשחק בדרך שכולט בקבוצה". ■

מילה, ואם אני עושה משהו לא נכון אז הם אומרים לי איך לעשות ולהגיד נכון. אני מקבל עזרה נוספת במרכז המשאבים של הפנימייה, אחרי שעות הלימודים. אין לי בעיה עם שי גרת הלימודים עצמה. כשאני קם בחמש וחצי זה לא בשביל המאמן, זה בשבילי. רק שאחרי זה אני הולך לבית ספר ואחרי בית ספר יש לי מיד אימון והגוף ממש עייף. אתה ממש רוצה לישון ולא יכול לרוץ ולעשות אימונים, אבל צריך לקום".

בסופי השבוע נוסע אדריי לבקר את הוריו, המתגוררים כיום בפתח תקוה, ומנסה לחדש עימם את הקשר, שהתנתק מעט בעקבות שהייתו הארוכה באוקראינה. בקיץ האחרון נסע שוב לאוקראינה כדי לבקר את סבא וסבתא שלו ואת חברתו דיאנה, שנותרה גם היא באודסה. מאז, פעמיים בשבוע הוא רואה להתקשר אליהם באמצעות הטלפון והסקיפ, ועם חברתו הוא נוהג אף להתכתב תוך כדי האימונים בפייסבוק ובווטסאפ.

"אם אני ממש מתגעגע ורוצה לדבר איתם ולדעת מה שלום סבתא שלי, אז אני מתקשר אליה", הוא אומר. "סבתא שלי ממש בכתה כשנסעתי לפה, כי גדלתי אצלה במשך 11 שנים ואז הלכתי. גם לי היה קשה, כי היה לי הכול שם, סבא וסבתא, חברים, ידעתי איך הדברים הולכים, מה עושים ואיפה, ואז הגעתי לפה והייתי כמו בן אדם חדש, לא יודע כלום. גם שפה וגם איך שאנשים מתנהגים פה. יש כאלה, נחמדים, שרוצים לדבר איתך ויש את אלה שמסתכלים עליך עקום. יש כאלה שצריכים חקים ואומרים לי: 'מה, אתה לא יודע לדרבן?' ויש כאלה שעוזרים לי. גם בכדורסל, לפעמים קשה לי כי המאמן לא מבין אותי ואני מעדיף לא לדבר, אז יש את החברים שלי שעוזרים לי. אני מכיר פה כל אחד וגם מכירים אותי הרבה, הרבה יותר ממה שאני מכיר".

גורם נוסף שמסייע לאדריי להתאקלם הוא מיקומו הסמוך של בית הספר נעל"ה לעולים מחבר העמים, והאפשרות של אדריי להיפגש עם תלמידיו בשעות החופשיות מלימודים וכי סופי השבוע.

לדבריו הוא סירב לומר נואש ולהרים ידיים. "קראתי ספרים בעברית", הוא אומר. "היו שי עורים שלמים שישבתי עם מילון כדי לברר מה כל מילה אומרת. גם קיבלתי עזרה בלשון מאחד המורים, יוסי, שאמר לי: 'תלמד כל יום 10 מילים וכך יהיה לך יותר קל'. בשנה שעברה למדתי עם שאר התלמידים היסטוריה, ספרות ותנ"ך, אבל לא עשיתי מבחנים. הייתה לי אפשרות לשמוע ולכתוב ועל מה שיכולתי להבין, נבחנתי רק השנה. השנה אני עושה את הבגרות בהיסטוריה וגם בספרות. אני עדיין לא מרגיש שאני יכול להיבחן ברמה של האחרים, כי עדיין קשה לי ויש לי מלא טעויות כשאני כותב או מדבר".

געגועים לבית סבתא

באופן אירוני, דווקא שיגרת הלימודים המפרכת באקדמיה לכדורסל, שנמשכת באופן רצוף מהשעה חמש וחצי בבוקר ועד עשר וחצי בלילה, וכוללת אימונים ושיעורי בית, מסייעת לו, לדברי אדריי, להתאקלם בהצלחה ומהירות בקרב דוברי העברית.

"בגלל זה רציתי להיות פה", הוא אומר. "ידעתי שזה יהיה ככה. ידעתי שאם אגור עם חברים שמדברים כל היום עברית, אלמד יותר טוב. כל יום אני לומד משהו חדש, מילה ועוד

"כשאני קם בחמש וחצי זה לא בשביל המאמן, זה בשבילי. רק שאחרי זה אני הולך לבית ספר ואחרי בית ספר יש לי מיד אימון והגוף ממש עייף"

"אני מקווה לשחק בארץ ואם תהיה לי אפשרות, אז לטוס למקום אחר. אני לא יודע. אני אשחק איפה שיהיה לי טוב, איפה שיהיה לי עתיד"